هذا المدعی علیه کان احدث ید علیها بغیر حق الی ان مات وفی ید هذا الوارث
بغیر حق ایضا وانکر المدعی علیه واقام المدعی البینة علی ذلک ثم ان المدعی علیه
ادعی الدفع ان فلانا مورثنا کان اشتراها من مورث ذلک المدعی بیعا
باتا وتقابضا وکان فی ید بحق ثم صار میراثی بحق فادعی المدعی دفع هذا
الدفع ان مورثه اقر ان البیع الذی جری بیننا بیع وفاء فاذا رد علی الثمن
کان علی ردها الیه فانکر فاقام المدعی البینة علی ذلک هل یقبل وهل یصح
دفع الدفع علی هذا الوجه قال لا یقبل وانه غیر صحیح لانه کان ادعی اولا انه
احدث ید بغیر حق وهو فی ید الآن بغیر حق والآن ادعی انه فی ید بیع الوفاء
وید حق وکذا کان یقول علیه ردها الی بغیر شیء والان یقول علیه ان یاخذ
منی ذلک الثمن ویردها علی وقال غیره من مشایخ عصره انه صحیح رجل ادعی
علی رجل انه سرق کذا درهما کان موضوعا فی موضع کذا وقال المدعی احلف
انت انی سرقت من الدراهم فانی اعطیتک من الدراهم فحلف فاعطاه
نصف ذلک واعطاه خطا بالباقی فان اعطی النصف والتزم النصف الاخر
صلحا عن دعواه او اقر انه سرقها فعلیه اعطاء الباقی وان کان اعطاه النصف
وبذل خطا بالباقی بناء علی عین المدعی ووفاء بما قال لم یلزمه شیء وله ان یسترد
ما اعطاه رجل ادعی علی وارث ارضا من الترکة فیدفع الوارث بهذا الکلام
انکر قلت لی مرغ تو از پدر میراث یافته یا می کوید بعد وی گرفته مالی بسیار

هی

من گفتم کدام مال گرفته ام یا میراث یافته ام تو گفتی فلان محدود این اقرار بود
بملک من ودعوی تو باطل شود ففی قوله میراث یافته یکون حجة انه ملکه و
قوله گرفته لا یکون حجة لانه لیس باقرار بملک رجل ادعی علی رجل ان الکرم الذی
هو فی موضع کذا اقرت ام هذا المدعی انه ملک ابنه هذا وبعد هذا الاقرار اشتری
هذا المدعی علیه من هذه الام هذا الکرم وقبضه واجب علیه تسلیمه الی هذا المدعی
فانه لا یصح هذه الدعوی ووجه الخلاف ظاهر وکان افتی جماعة من مشایخ سمرقند
بصحته رجل اشتری غلاما وباعه من آخر فابق عند المشتری الثانی فاخذ واقام
البینة انه ابق عنده وکان ابق عند بایعه هذا وکان عند بایع بایعه ابق ایضا
ورده علیه ثم ان البایع الثانی اراد ان یرد علی بایعه بهذه الحجة لیس له ذلک
ما لم یقم البینة علی اباقه عند البایع الاول لان المشتری الثانی وان شهد
شهوده انه ابق عند بایعه هذا وعند بایع بایعه فالبینة قبلت عند البایع الثانی
ولم یقبل علی اباقه عند البایع الاول لوجهین احدهما انهم لم یسموه لا ابا ولا جدا
وقد قامت علی مجهول فلم یقبل والثانی ان البینة لم یقبل علی غایب اذا لم یکن
ذلک من ضرورات قیامه علی حاضر ولیس کذلک فان الضرورة فی اثبات الاباق عند
المشتری الثانی وعند بایعه ولا ضرورة فیما وراء ذلک رجل ادعی علی عبد انه کان
ملک ابن عمی فلان ومات وانا وارثه وصار هذا میراثا لی وادعی العبد ان مورثه
هذا اعتقنی فی مرضه وانا اخرج من ثلث ماله واقام البینة ثم ادعی انی کنت اشتریت هذا

Copyright © King Saud University